

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 20. novembra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Bundesgerichtshof – Nemčija) – Novo Nordisk Pharma GmbH/S**

(Zadeva C-310/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Direktiva 85/374/EGS — Varstvo potrošnikov — Odgovornost za proizvode z napako — Stvarno področje uporabe direktive — Posebni sistemi odgovornosti, ki obstajajo v trenutku uradnega sporočila direktive — Dopustnost nacionalnega sistema odgovornosti, ki omogoča pridobitev informacij o stranskih učinkih zdravil)

(2015/C 026/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Novo Nordisk Pharma GmbH

Tožena stranka: S

Izrek

Direktivo Sveta z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (85/374/ES), kakor je bila spremenjena z Direktivo 1999/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 1999, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki vzpostavlja poseben sistem odgovornosti v smislu člena 13, ki po spremembi te ureditve, ki je nastopila po uradnem sporočilu te direktive zadevni državi članici, določa, da ima potrošnik pravico od proizvajalca zdravila zahtevati informacije o stranskih učinkih zdravila.

⁽¹⁾ UL C 260, 7.9.2013.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 20. novembra 2014 – Evropska komisija/Republika Poljska

(Zadeva C-356/13) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 91/676/EGS — Varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov — Nezadostna opredelitev onesnaženih voda oziroma voda, ki bi lahko bile prizadete zaradi onesnaževanja — Nezadostna opredelitev ranljivih območij — Akcijski načrti — Nepopolne meritve)

(2015/C 026/06)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Manhaeve in K. Herrmann, agenta)

Tožena stranka: Republika Poljska (zastopnik: B. Majczyna, agent)

Izrek

1. Republika Poljska s tem, da ni zadostno opredelila onesnaženih voda oziroma voda, ki bi lahko bile prizadete zaradi onesnaževanja z nitrati iz kmetijskih virov, in s tem, da ni zadostno opredelila ranljiva območja ter s tem, da je sprejela akcijske načrte, kot so tisti iz člena 5 Direktive Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov, ki vključujejo ukrepe, ki niso združljivi s to direktivo, ni izpolnila obveznosti iz člena 3 Direktive 91/676 v povezavi s Prilogo I te direktive, in iz člena 5 navedene direktive v povezavi s Prilogo IIA, točka 2, in III(1), točka 1 iste direktive.

2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Republiki Poljski se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 344, 23.11.2013.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 19. novembra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Supreme Court of the United Kingdom – Združeno kraljestvo) – The Queen, na predlog ClientEarth/
The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs**

(Zadeva C-404/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Okolje — Kakovost zraka — Direktiva 2008/50/ES — Mejne vrednosti za
dušikov dioksid — Obveznost, da se ob zahtevku za odlog roka predloži načrt za kakovost zraka — Kazni)

(2015/C 026/07)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: The Queen, na predlog ClientEarth

Nasprotna stranka: The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Izrek

1. Člen 22(1) Direktive 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo je treba razlagati tako, da mora država članica za odlog s to direktivo predpisanega roka za največ pet let, da bi dosegla skladnost z mejnimi vrednostmi za dušikov dioksid, določenimi v Prilogi XI k tej direktivi, vložiti zahtevek za odlog roka in pripraviti načrt za kakovost zraka, kadar je na podlagi obstoječih podatkov in kljub dejstvu, da je ta država že sprejela primerne ukrepe za zmanjševanje onesnaževanja, objektivno mogoče sklepati, da se na nekem območju ali v neki aglomeraciji v predpisanem roku ne bo moglo doseči skladnost s temi vrednostmi. Direktiva 2008/50 ne določa nobene izjeme od obveznosti iz navedenega člena 22(1).
2. Kadar je očitno, da na nekem območju ali v neki aglomeraciji države članice po 1. januarju 2010, torej po roku, določenem v Prilogi XI k Direktivi 2008/50, ni mogoče zagotoviti skladnosti z mejnimi vrednostmi za dušikov dioksid, določenimi v tej prilogi, pri čemer ta država ni zahtevala odloga tega roka v skladu s členom 22(1) Direktive 2008/50, samo na podlagi priprave načrta za kakovost zraka v skladu s členom 23(1), drugi pododstavek, te direktive ni mogoče šteti, da je ta država članica kljub temu izpolnila obveznosti, ki so ji naložene s členom 13 navedene direktive.
3. Pristojno nacionalno sodišče, ki mu je zadeva morebiti predložena v odločanje, mora – kadar država članica ni izpolnila obveznosti iz člena 13(1), drugi pododstavek, Direktive 2008/50, ker ni zahtevala odloga roka pod pogoji iz člena 22 te direktive – zoper nacionalni organ sprejeti kateri koli ukrep, kot na primer zavezujoči sklep, s katerim se zagotovi, da ta organ pripravi načrt, ki ga je v skladu s to direktivo in pod pogoji, določenimi v njej, treba izdelati.

⁽¹⁾ UL C 274, 21.9.2013.